



Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Konvolut ustálených prototypů měř

Práci předložila studentka: Michaela Simethová

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: PaedDr. Jiří Novotný

(SUPŠ Bechyně, Písecká 203, 391 65 Bechyně, reditel@supsbechyne.cz, tel. 723 165 306)

1. Cíl práce a jeho naplnění

Práce byla předložena ve stanoveném rozsahu a termínu a z tohoto hlediska byl cíl práce, tedy vytvoření setu nádob na uchovávání potravin, naplněn. Autorka splnila zadání i tím, že překročila minimální stanovený počet kusů v setu a navrhla rozšíření setu o nádobu na uchovávání chleba, což lze hodnotit pozitivně.

2. Technologická specifika a technická inovace

Technologickým specifikem práce byla výroba sádrových forem a následné odlití, retuš, přežah, glazování a výpal jednotlivých kusů. Jde o klasickou keramickou technologii a z tohoto hlediska nelze o technické inovaci hovořit. Neberme to jako výtku vůči autorce, autorka prostě využívá toho, co jí daná technologie nabízí. O technické inovaci ale samozřejmě nemůže být řeč, neboť ta v této technologii a ve zvoleném materiálu je sotva možná.

3. Přínos práce pro daný obor

Přínosem práce pro daný obor je to, že se autorka vůbec zabývala možností uchovávat potraviny bez plastů a igelitů, využitím „tradičního“ materiálu, tedy keramiky, a jejích vlastností. Další přínos vidím rovněž v tom, že se autorka inspirovala historií, že studovala nádoby zhotovované za tímto účelem v předminulém a minulém století. Pokus uplatnit staleté postupy na soudobý design a naši uspěchanou dobu je mi sympatický.

4. Silné stránky díla

To, co jsem konstatoval v předchozím odstavci, bych mohl uvést i zde. Přidám navíc, že autorka vyzkoušela různé licí hmoty, hledala optimální vlastnosti těchto hmot pro účel, který svou prací chtěla

naplnit. Byla postavena před nutnost, aby si sama upravila hmotu, z níž vyráběla, a to je jistě pro ni samotnou z hlediska jejího dalšího profesního vývoje pozitivní.

5. Slabé stránky díla

Slabých stránek díla vidím několik:

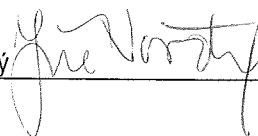
1. **Volba tématu.** Inspirace historií je pozitivní, otázkou ale je, nakolik je akceptovatelné využít keramického materiálu tam, kde většinová populace je velmi pohodlná a půjde „cestou nejmenšího odporu“. Tedy konkrétně: proč budu přelívat vodu z PET láhve do nádoby keramické, proč se s tím budu vláčet do přírody, když je to těžké, rozbitné atd.? Také vidím jisté omezení v nádobě na rohlík: tři kusy se vejdu a nádobu lze zavíít, čtvrtý už vyčnívá. Kolik nádob tedy budu potřebovat? Představuji si to tak, že původní vesnice 19. století byla komunitou, která byla vcelku soběstačná. Hrnčíř tedy vyráběl vše, co sloužilo (například i hliněné žehličky), tedy i nádoby na uchovávání potravin. Točil je na kruhu a bezpochyby nepřemýšlel o technologických specifikách ani o objemu nádob na mililitry a milimetry. Hlínu použil místní, výrobek byl někdy vypálen na „správnou“ teplotu, někdy „nedopálen“, takže byl poréznější a možná pro daný účel ještě vhodnější. Hrnčíř bezpochyby nepřemýšlel o designu, jak to v naší umělé době děláme my. Prostě udělal něco, co sloužilo, protože jiná věc neměla naději na přežití. Velikost toho, co dělal, vycházela právě z praktického využití. Proč toto píší? Protože mne trochu dráždí „milimetrování a mililitrování“, ale třeba to má nějaký význam, který mi uniká. Rovněž mi není zcela jasné, proč je třeba dělat hermeticky uzavíratelnou nádobu, když jde o to, aby potraviny uchovávané v nádobách „dýchaly“. Dostávám se tak k rozporu, že unikáme ze světa mikrotenů, PVC a plastů a bez chemie se stejně neobejdeme (silikon). To je ostatně i problém zvolené hmoty – licí hmota je přece ryzí chemie. Ale to už asi zabředáváme do oblastí filozofických, vrátíme se tedy k autorčině konkrétní práci.
2. **Technologie výroby.** Autorka se inspirovala historickou keramikou. To považuji za pozitivní a již jsem to výše zmínil. Ale neinspirovala se technologií výroby. Zde cítím poněkud rozpor. Kladu si otázku, zda je to způsobeno tím, že chtěla naplnit možnost reprodukovatelnosti, tedy řekněme malosériové výroby, tedy jisté podoby „designu“? Byly by točené nádoby pro tento účel „málo designové“? Z popisu pracovního postupu vyplývá, že o jiné technologii, než je lití do sádrové formy, nebylo uvažováno. Uvítal bych například to, že by první prototyp setu byl vytočen – tam by se vyřešily proporční vztahy nádob i základy tvarového a proporčního řešení celého setu. Ostatně – nebylo by nutné točit, stačilo by i modelovat. Ale dobře, berme to tak, že autorka vybrala technologii, kterou považovala za optimální. O technologických problémech realizace píše sama.
3. **Výtvarná stránka.** Je otázkou, nakolik se mohla autorka „výtvarně vyřádit“, když zvolila toto téma. Nádoby musí být funkční a musí mít jistý objem, nějaké zásadní tvarové inovace nelze uplatnit, takže autorka byla nucena držet se tvarů co nejjednodušších, což je nakonec dobře. Kladu si otázku, zda by například nádoba na vodu neměla být větší apod. Pokud budu posuzovat set jako celek, jako jakési výtvarné dílo, chybí mi v něm jistá „dominanta“. Rovněž například nožku nebo „podední“ bych řešil jinak – možná jednodušeji, tedy klasickou nožkou u nádoby na vodu a vůbec bez podední u nádob ostatních. Nevím také, zda autorka prakticky zkoušela výhody omotání nádoby na vodu textilií, tedy zda to opravdu funguje a přináší kýžený efekt. V návrhové dokumentaci mi obal připadá kultivovaný, ve fotografické poněkud nešťastný. Pokud má textilie tak dobré vlastnosti, že to bez ní nejde, ukryl bych ji pod něco, co bude vypadat důstojněji. Tvarování víček a závěrů nádob mi připadá příliš komplikované.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

Záměr práce autorka naplnila, práci předložila v termínu a ve stanoveném počtu kusů. Vzhledem k svým výhradám, uvedeným výše, navrhuji známku **dobře**.

Datum: 20. 5. 2015

Podpis: Jiří Novotný



*) Nehodící se škrtněte

Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list